

Резултатите от табл. 3 показват, че признаките могат да се разделят на три групи в зависимост от тяхната значимост:

- в първата група са факторните признаци, характеризиращи относителния дял на емигрантите със средно образование, и коефициентът за завършено образование;
- във втората група (със стойност на коефициента $\lambda = 0.58$) са факторните признаци, определящи броя на емигрантите;
- третата група (със стойност на $\lambda = 0.53$) се определя от признаците, характеризиращи равнището на емиграция.

Коригирането на признаците става чрез умножаване на конкретните значения на всеки признак със съответния коефициент на юерархия.

Окончателният вид на матрицата се състои от шест факторни признака ($x_3, x_4, x_6, x_8, x_{11}$ и x_{12}), които характеризират различни страни на образователния статус на емигрантите по отделни държави и всеки от тях е типичен представител на групата, която определя.

След изпълнението на всички предварителни процедури за подготовка на факторните променливи може да се пристъпи към същинската част на таксономичния анализ:

1. Определяне на еталон на развитие, който представлява точка P_o с координати: $z_{01}, z_{02}, z_{03}, \dots, z_{0n}$, където n е броят на признаците, като всяка от координатите отговаря на условието: $z_{0s} = \max_r z_{rs}$ или $z_{0s} = \min_r z_{rs}$. При

определяне на еталона се разглежда всеки от признаците, включени в анализа поотделно. Разсъжденията са от гледна точка на държавата - донор на емигранти - идеята е да се оцени сравнителната полза или загуба за страната, която губи от потенциала на нацията си. При първия признак x_3 - равнище на емиграция - за лицата с висше образование, за еталон трябва да се вземе минималната стойност. Аргументите са, че колкото по-малък е дялът на лицата с висше образование от работната сила на страната с висше образование, толкова по-малка е загубата на квалифицирана работна ръка. За останалите признаци разсъжденията протичат по същия начин и отново за еталон се взема минималната стойност. Ако в анализа участват всички признаци (от x_1 до x_{12}), при определяне на еталона с максимална стойност ще участват само признаците, даващи информация за емигрантите с основно и по-ниско образование.

При конкретното изследване еталонът на развитие приема следните стойности: $z_{03} = -1.05$ (САЩ); $z_{04} = -0.89$ (Бразилия); $z_{06} = -2.51$ (Суринам); $z_{08} = -2.54$ (България); $z_{11} = -0.74$ (Антигуа и Барбуда); $z_{12} = -0.56$ (Антигуа и Барбуда).

2. Определяне на разстоянието между отделните единици (държави) и еталона на развитие:

$$c_{io} = \sqrt{\sum_{s=1}^n \left(z_{is} - z_{os} \right)^2}, (i=1, 2, \dots, w);$$

където w е броят на държавите, включени в изследването.